

განშორების ლოდები

ათოვლილი სავანე,
თან სურვილი გვიანი.
რჩება ოდნავ დასანანი
ეს დღეები მზიანი.

მაღე გავა ზამთარი,
მგონი ვნახავ გაზაფხულს.
ღამე სწოვს, როგორც აფთარი
სულს, ლექსებში დამარხულს.

და სიზმრების მორევი
ჩემთან მოდის გოდებით.
მძიმეა განშორების
თოვლიანი ლოდები.